

El que l'Ebola amaga

Dij, 30/10/2014

[Cristianisme i Justícia](#)

Oscar Mateos. [\[El Periódico de Catalunya\]](#) Des que va esclatar el brot d'Ebola a finals de març, van ser moltes i reiterades les advertències i demandes de les organitzacions humanitàries. Al juny, Metges sense Fronteres va alertar que estàvem davant el brot més important de la història d'aquest virus i que les persones afectades ja es comptaven per centenars. No ha estat fins fa escasses setmanes que els Estats Units i organismes com l'ONU han començat a prendre en seriosa consideració la magnitud del problema. Amb el cas detectat a Espanya, l'Ebola ja és una preocupació internacional que ocupa totes les portades. La seqüència d'aquests mesos posa en relleu una trista constatació: mentre el problema no ha trucat a la porta de casa, la crisi de l'Ebola s'ha observat com un fet llunyà i que afectava només alguns països.

No obstant, on el virus avança com un vendaval segueix sent l'Àfrica occidental (principalment Sierra Leone i Libèria), que ja comptabilitza 8.000 casos i gairebé 4.000 persones mortes (si bé les organitzacions humanitàries sobre el terreny reconeixen que hi ha molts més casos i morts que les autoritats locals no estan sent capaces de comptabilitzar). Les xifres són dramàtiques, especialment tenint en compte que són països que fa poc més de 10 anys van sortir de conflictes bèl·lics de les conseqüències dels quals encara s'estaven recuperant. Països que no només afronten la mort de milers de persones sinó un impacte a molt llarg termini que ha de ser tingut en compte.

I és que als afectats pel virus s'hi ha de sumar, segons algunes fonts, almenys **quatre impactes més no tan visibles**: la **mortalitat indirecta** fruit del col·lapse dels sistemes de salut nacionals i que està impossibilitant el tractament d'un altre tipus de problemes de salut; l'**impacte psicosocial** com a conseqüència de la por, la desconfiança o l'estigmatització de les persones i comunitats afectades; la **invisibilització de col·lectius especialment vulnerables** al virus, com els menors (l'Unicef parla de milers de nens orfes) o les dones, tenint en compte que, segons l'OMS i altres organitzacions, tres de cada quatre víctimes són fèmines a causa del rol social d'assistència familiar que assumeixen; o bé el **greu impacte socioeconòmic** que ja estan tenint les mesures d'aïllament o tancament de vols i carreteres.

Tots aquests efectes indirectes demostren l'impacte estructural i a molt llarg termini que l'Ebola ja està tenint en països socialment molt vulnerables. A més de reaccionar tard, països com els EUA o el Regne Unit han optat per enviar efectius militars com a contribució a la contenció del problema. No obstant, **¿aconseguirà la comunitat internacional oferir una resposta verdaderament transformadora, que se centri a apuntalar els serveis bàsics dels països afectats? ¿Seguirà acompanyant-los després que el virus aconseguixi ser controlat?** Una resposta negativa a aquests dos interrogants posaria en relleu, una vegada més, la insolidaritat i la miopia d'una comunitat internacional incapaç d'entendre la interdependència de problemes que, com l'Ebola, no són locals sinó estrictament globals.

Imatge extreta de: [1070 noticias](#)
